Dosarul nr. 1-298/2025
1-23136600-48-1-06062025

SENTINȚĂ
în numele Legii

12 mai 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni (sediul central)
Președinte de ședință,
Judecătorul Iana Talmaci
Grefier Corina Botnari
Cu participarea:
Procurorului Ion Carp
Avocatului Vitalie Russu

a examinat în ședință de judecată publică, în partea individualizării pedepsei în privința lui,-

Boaghe Andrei ***,** IDNP *****, născut la *****, domiciliat în *****, doi copii minori la întreținere, studii medii incomplete, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,-

În săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.361 alin.(2) lit. b) Cod Penal,
(Cauza s-a aflat în procedura judecătorului în perioada 06.06.2025-12.05.2026)

c o n s t a t ă:

Boaghe Andrei ***,** la 12 august 2006 având intenție directă, cu scopul de a obține un permis de conducere cu dreptul de a conduce vehicule din categoria ”B,C” fals, manifestat prin aceia că el prin intermediul unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală și prin înțelegere prealabilă cu Țărnă Aurel *****, a. n. *****, l-a determinat pe acesta de a se prezenta în locul său la BÎT DCA Călărași în fața comisiei de examinare, ultimul identificându-se fals cu numele Andrei Boaghe, astfel ulterior fiind examinat de comisie a obținut prin mijloace frauduloase și încălcarea dispozițiilor legale calificativul „admis”, eliberându-i-se permisul de conducere provizoriu seria 02 MPH nr. 314521 din 12.08.2006 și permis ce conducere național DL nr. *****din 16.08.2006, cu dreptul de a conduce vehicule din categoria ”B,C” pe numele lui ***** Boaghe, cu imaginea facială a lui Aurel Țarnă, fapt confirmat prin încheierea și concluziile raportului de cercetare a fotografiei de portret nr. *****din 04.12.2020, emise de către Direcția cercetări și tehnologii de portret a documentelor, prin care se constată că, conform procesului-verbal al comisiei de examinare nr. *****din 12.08.2006, eliberat de către BIT DCA Călărași, pentru susținerea examenului de obținere a dreptului de a conduce vehicule cin categoria ”B,C”, s-a înregistrat cet. Andrei Boaghe, iar tentative de examinare ce către Aurel Țărnă, la data de 12.08.2006 nu s-a înregistrat.

Ulterior la 27.04.2011 Boaghe *****, în baza cererii pentru preschimbarea permisului de conducere depuse la BIT DCA Călărași, având asupra sa permisul de conducere național cu seria DL nr. *****din 16.08.2006 cu dreptul de a conduce vehicule din categoria ”B,C”, primit anterior fraudulos, la predat pe acesta autorităților și a obținut din nou ilegal, un alt permisul de conducere provizoriu DLP seria A nr. *****din 27.04.2011, ulterior și permisul de conducere național nr. *****din 06.05.2011, cu drept de a conduce vehicule din categoria ”B,C”, care

ulterior a fost nimicit prin act la 31.01.2019 (actul de nimicire nr. 08 din martie 2019, emis de către Biroul gestionare procese - verbale, distrugere documentelor nevalabile), pe motivul recepționării de peste hotarele țării în urma preschimbării permisului de conducere național pe un permis de conducere al altui stat (Italia), care deține până în prezent.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boaghe Andrei *****, a comis fracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică - deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.

Boaghe Andrei ***** fiind asistat de apărătorul său Russu Vitalie a înaintat cerere prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Prin Sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11.07.2024 Boaghe ***** a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și conform Legii, prin aplicarea prevederilor art. 389 alin. (4) punct 3) CPP raportat la art. 53 lit. g) CP, și liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală conform art. 60 CP.

La 18.07.2024 de către acuzatorul de stat Ion Carp a fost depus recursul, prin care acesta a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Strășeni din 11.07.2024 de condamnare a lui Boaghe *****, în partea liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Boaghe Andrei ***** pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.. (2) lit. b) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa luând în considerație acceptarea probelor din cadrul urmăririi penale, sub formă de amendă în mărime de 400 u.c. în beneficiul statului. În rest, sentința a menține fără modificări.

Astfel, prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 29.04.2025 recursul declarat de procurorul în Procuratura raionului Călărași, Ion Carp a fost admis, casând sentința parțial, în partea individualizării pedepsei, cu trimiterea la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată, cu mențiunea *„Colegiul Penal constată că instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 60 Cod penal, în speță constatându-se faptul că Boaghe ***** își continuă activitatea infracțională prin deținerea în continuare a unui permis obținut în mod fraudulos, care încă nu l-a predat autorităților competente.”*

În cadrul ședinței de judecată, procurorul Ion Carp, a solicitat să fie aplicată în privința lui Boaghe ***** pedeapsă conform legii și a susținut că nu este de acord cu aplicarea termenului de prescripție din motiv că infracțiunea este una prelungită și produce efecte până astăzi. Cu referire la aplicarea legii amnistiei în privința inculpatului, se lasă la discreția instanței.

Avocatul Russu Vitalie, în ședința de judecată, a comunicat că totuși consideră că a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală a lui Boaghe *****, dar necătînd la aceasta, a solicitat să fie aplicată în privința inculpatului actul de amnistie, or această infracțiune a fost comisă în anul 2006, iar ultima lege de amnistie a fost în anul 2024, și articolul care a fost incriminat inculpatului cade sub incidența legii amnistiei.

În ședința de judecată, Boaghe ***** nu s-a prezentat, dar a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, din care considerente instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Instanța reține că, prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 29.04.2025, a fost admis recursul declarat de procuror doar în partea ce vizează individualizarea pedepsei și aplicarea eronată de către prima instanță a prevederilor art. 60 Cod penal privind prescripția

răspunderii penale, sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11.07.2024 fiind casată parțial exclusiv sub acest aspect, cu remiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată.

Respectiv, instanța de apel nu a dispus casarea sentinței în partea constatării existenței faptei infracționale, a vinovăției inculpatului ori a încadrării juridice a acțiunilor acestuia în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, aceste aspecte rămânând definitive și menținute prin hotărârea instanței ierarhic superioare.

Mai mult decât atât, Colegiul Penal a statuat expres asupra caracterului continuu al infracțiunii imputate inculpatului, reținând că Boaghe ***** își continuă activitatea infracțională prin deținerea în continuare a permisului de conducere obținut fraudulos, pe care nu l-a predat autorităților competente, concluzionând astfel asupra inaplicabilității prevederilor art. 60 Cod penal privind prescripția răspunderii penale.

În aceste condiții, limitele rejudecării prezentei cauze sunt determinate de efectul devolutiv al deciziei instanței de apel și se circumscriu exclusiv aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei penale ce urmează a fi aplicată inculpatului.

Prin urmare, instanța nu va proceda la o nouă examinare a fondului acuzației penale sub aspectul existenței infracțiunii, vinovăției inculpatului ori încadrării juridice a faptelor, deoarece aceste chestiuni au fost deja menținute și confirmate prin decizia instanței de apel, urmând ca prezenta rejudecare să vizeze exclusiv stabilirea naturii, cuantumului și modalității de executare a pedepsei penale.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Aliniatul (2) stabilește că, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia”.

În conformitate cu art.76 din Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală

inculpatului Boaghe *****, instanța nu a stabili.

În conformitate cu art.77 Cod penal, circumstanțe care ar agrava răspunderea penală inculpatului Boaghe *****, instanța nu a stabilit.

Instanța reține că aplicarea actului de amnistie constituie o măsură de clemență penală de strictă interpretare și aplicare, fiind posibilă exclusiv în condițiile și limitele expres prevăzute de lege. Or, dispozițiile Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prevăd în mod expres că beneficiul amnistiei poate opera doar în privința infracțiunilor săvârșite până la intrarea în vigoare a legii.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243/2021, „procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege”.

Prin urmare, legiuitorul a condiționat în mod imperativ aplicarea amnistiei de existența unei infracțiuni consumate anterior intrării în vigoare a actului de clemență, ceea ce presupune că activitatea infracțională trebuie să fie definitiv epuizată la momentul relevant prevăzut de lege.

Analizând circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că infracțiunea imputată lui Boaghe Andrei ***** nu reprezintă o infracțiune instantanee consumată exclusiv la momentul obținerii inițiale a permisului de conducere din anul 2006, ci are caracterul unei infracțiuni continue, care persistă și produce efecte juridice până în prezent.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că inculpatul, prin intermediul unor persoane neidentificate și prin înțelegere prealabilă cu Țărnă Aurel *****, a organizat susținerea frauduloasă a examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria „B,C”, ultimul prezentându-se în fața comisiei de examinare în locul inculpatului și identificându-se fraudulos cu identitatea acestuia. În baza acestei fraude, autoritățile competente au emis permisul de conducere provizoriu seria 02 MPH nr. 314521 din 12.08.2006 și ulterior permisul de conducere național DL nr. *****din 16.08.2006 pe numele lui Boaghe *****, însă cu imaginea facială a lui Aurel Țărnă.

Respectiv, dreptul aparent legal de a conduce vehicule a fost dobândit exclusiv prin utilizarea unui mecanism fraudulos de inducere în eroare a autorităților statului, iar caracterul ilicit al documentului astfel obținut nu a încetat odată cu emiterea permisului, ci a continuat să subziste pe întreaga perioadă în care inculpatul a deținut și valorificat efectele juridice ale acestuia.

Instanța subliniază că ulterior inculpatul a continuat exploatarea efectelor actului fraudulos inițial, utilizând permisul obținut ilegal pentru generarea altor acte oficiale succesive. Astfel, la data de 27.04.2011, inculpatul a solicitat preschimbarea permisului de conducere obținut fraudulos, predând autorităților permisul seria DL nr. *****și obținând un nou permis provizoriu DLP seria A nr. *****din 27.04.2011, iar ulterior permisul de conducere național nr. *****din 06.05.2011.

În consecință, permisul ulterior emis nu reprezintă un document autonom și independent juridic de frauda inițială, ci constituie o continuare directă a efectelor juridice generate de actul fraudulos primar, fiind emis exclusiv în considerarea existenței și aparenței de legalitate create prin permisul inițial obținut prin substituirea frauduloasă a persoanei examinate.

Mai mult decât atât, instanța reține că permisul național obținut ilegal a fost ulterior utilizat pentru preschimbarea acestuia în permis de conducere emis de autoritățile Republicii

Italiene, document pe care inculpatul îl deține și îl folosește până în prezent. Astfel, efectele juridice ale actului fraudulos originar continuă să producă consecințe juridice actuale și la data examinării cauzei.

Or, atât timp cât inculpatul continuă să dețină și să utilizeze permisul de conducere emis în baza documentului național obținut fraudulos, acesta continuă implicit să valorifice drepturile generate prin activitatea infracțională inițială, menținând în mod neîntrerupt starea infracțională creată.

În asemenea circumstanțe, instanța concluzionează că infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal are caracter continuu, iar momentul consumării acesteia nu poate fi limitat la anul 2006 sau la operațiunile ulterioare de preschimbare realizate în Republica Moldova, deoarece roadele juridice ale actului fraudulos inițial continuă să fie exploatate de inculpat inclusiv în prezent, prin deținerea și folosirea permisului emis de autoritățile italiene.

Respectiv, activitatea infracțională nu poate fi considerată epuizată nici la data intrării în vigoare a modificărilor Legii nr. 243/2021 și nici la data pronunțării prezentei sentințe, întrucât starea infracțională persistă și produce efecte juridice continue.

Prin urmare, instanța apreciază că în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243/2021 privind amnistia, deoarece această lege se aplică exclusiv infracțiunilor săvârșite și consumate până la intrarea sa în vigoare, iar în cazul infracțiunilor continue momentul săvârșirii coincide cu momentul încetării activității infracționale.

În măsura în care Boaghe ***** continuă și în prezent să dețină și să utilizeze permisul de conducere emis în baza actului fraudulos originar, infracțiunea nu poate fi considerată consumată, iar actul de amnistie nu poate produce efecte pentru o activitate infracțională aflată încă în desfășurare.

Amnistia nu operează pentru viitor și nu poate înlătura răspunderea penală pentru o stare infracțională care persistă după intrarea în vigoare a legii de clemență. În consecință, solicitarea părții apărării privind aplicarea amnistiei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Instanța reține că, la data inițierii activității infracționale imputate inculpatului Boaghe *****, infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal – confecționarea, deținerea, vînzarea sau folosirea documentelor oficiale false, săvîrșită de două sau mai multe persoane – era sancționată de legea penală cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în vigoare la data emiterii actului judecătoresc - stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 950 la 1500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă pentru infracţiunea săvârşită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiași articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Astfel, instanța de judecată ține cont de personalitatea inculpatului Boaghe *****, care a recunoscut vinovăția, asumându-și astfel responsabilitatea pentru cele comise, are la întreținere doi copii minori, anterior nejudecat.

Pedeapsa penală și modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate astfel încât să asigure realizarea efectivă a scopurilor prevăzute de legea penală, inclusiv formarea în conștiința inculpatului a necesității respectării ordinii de drept și prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni. Totodată, caracterul echitabil al pedepsei rezidă inclusiv în faptul că aceasta presupune pentru persoana condamnată anumite privațiuni și restrângeri de drepturi, proporționale gravității faptei comise și necesare atingerii finalităților represiunii penale.

Instanța reține că scopul corectării condamnatului constă nu doar în sancționarea conduitei infracționale anterioare, ci și în determinarea acestuia să conștientizeze caracterul ilicit al faptelor săvârșite, consecințele sociale ale acestora și necesitatea reintegrării într-un comportament conform exigențelor legii. Corectarea presupune formarea unei atitudini responsabile față de valorile sociale protejate de legea penală și convingerea că respectarea normelor legale reprezintă unica modalitate de evitare a unor noi consecințe juridico-penale.

Analizând conduita inculpatului pe parcursul examinării cauzei, atitudinea procesuală manifestată, recunoașterea vinovăției, precum și circumstanțele personale ale acestuia, instanța apreciază că scopurile pedepsei penale pot fi atinse prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța reține că această modalitate de executare a pedepsei este aptă să asigure atât responsabilizarea inculpatului, cât și realizarea funcției preventive a sancțiunii penale, prin impunerea unor obligații concrete și a unor restricții rezonabile, menite să diminueze riscul reiterării comportamentului infracțional și să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului în spiritul respectării ordinii de drept.

La individualizarea pedepsei inculpatului Boaghe ***** *****, instanța va ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele concrete ale cauzei, de modalitatea și durata activității infracționale, de persoana inculpatului, de conduita acestuia înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și de dispozițiile art. 7, art. 61, art. 75, art. 76, art. 80^1 Cod penal și art. 364^1 Cod de procedură penală.

Instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal are, în speță, caracterul unei infracțiuni continue, or activitatea infracțională inițiată de inculpat în anul 2006 nu s-a epuizat nici până în prezent.

În acest sens, materialele cauzei demonstrează că inculpatul, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, a organizat susținerea frauduloasă a examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, inducând în eroare autoritățile competente și obținând astfel permisul de conducere național seria DL nr. *****din 16.08.2006. Ulterior, inculpatul nu doar a păstrat documentul obținut fraudulos, ci a continuat să-l utilizeze în raporturile juridice cu autoritățile statului, solicitând în anul 2011 preschimbarea acestuia și obținând noi acte oficiale în baza dreptului aparent legal creat prin frauda inițială.

Mai mult decât atât, inculpatul a valorificat în continuare efectele juridice ale

documentului fraudulos și în afara teritoriului Republicii Moldova, obținând în baza permisului național emis ilegal un permis de conducere emis de autoritățile Republicii Italiene, document pe care îl deține și îl utilizează până în prezent.

Prin urmare, instanța constată că activitatea infracțională nu s-a limitat la un simplu act consumat în anul 2006, ci a continuat permanent prin deținerea și folosirea succesivă a actelor oficiale generate din documentul fraudulos originar. Or, atât timp cât inculpatul continuă să beneficieze de drepturile juridice născute din actul obținut fraudulos și să utilizeze permisul emis de autoritățile italiene, starea infracțională persistă, iar infracțiunea continuă să producă efecte juridice și sociale prejudiciabile.

Totodată, instanța reține că la momentul inițierii activității infracționale și pe parcursul unei perioade considerabile de timp, sancțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) Cod penal avea un caracter mai favorabil inculpatului comparativ cu reglementarea în vigoare la data examinării cauzei.

Astfel, la data începerii activității infracționale, dispozițiile art. 361 alin. (2) Cod penal prevedeau pedeapsa cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau închisoare de până la 5 ani. Ulterior, legiuitorul a modificat sancțiunea normei, majorând limitele represive și stabilind pedeapsa cu amendă în mărime de la 950 la 1500 unități convenționale sau închisoare de la 3 la 6 ani.

Instanța subliniază că, deși infracțiunea continuă se consideră săvârșită până la momentul încetării activității infracționale, iar formal asupra acesteia devine incidentă legea penală în vigoare la data epuizării infracțiunii, aplicarea legii penale este guvernată de principiul constituțional și convențional al legii penale mai favorabile.

Respectiv, conform regulilor aplicării legii penale în timp și principiului *„lex mitior”*, instanța este obligată să compare succesiv legile penale incidente și să aplice dispozițiile care creează o situație juridică mai favorabilă inculpatului.

În cauza dedusă judecății, instanța constată că legea penală în vigoare la momentul începerii activității infracționale este în mod evident mai favorabilă inculpatului, atât prin limitele reduse ale amenzii, cât și prin lipsa unui prag minim obligatoriu al pedepsei cu închisoarea, comparativ cu reglementarea actuală care prevede sancțiuni considerabil mai severe.

Din aceste considerente, chiar dacă infracțiunea continuă să existe și în prezent, instanța apreciază că pedeapsa urmează a fi individualizată în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală anterioară, ca lege penală mai favorabilă.

La stabilirea concretă a pedepsei, instanța va avea în vedere și faptul că inculpatul a recunoscut integral și necondiționat faptele indicate în rechizitoriu, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală și nu a contestat probele administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Instanța apreciază că atitudinea procesuală a inculpatului, manifestată prin recunoașterea vinovăției și acceptarea procedurii simplificate, constituie o circumstanță relevantă la individualizarea pedepsei, întrucât a contribuit la examinarea eficientă și într-un termen rezonabil a cauzei penale.

Totodată, instanța nu poate ignora caracterul de durată al activității infracționale și persistența până în prezent a efectelor actului fraudulos originar, precum și faptul că inculpatul continuă să beneficieze de drepturile generate prin documentul obținut ilegal.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse sub formă de amendă este suficientă și proporțională pentru realizarea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal, inclusiv pentru restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Prin urmare, având în vedere limitele sancțiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă, reducerea acestora potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul continuu al infracțiunii, durata activității infracționale și conduita procesuală a inculpatului, instanța consideră echitabilă aplicarea lui Boaghe Andrei ***** a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei.

Conform art. 64 alin. (2) Cod penal, amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. Unitatea convenţională de amendă este egală cu 50 de lei. (3) Mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele la 500 la 3000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvârşite din interes material – până la 20000 unităţi convenţionale, luându-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvârşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvârşite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luând în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

Aliniatul (5) aceluiași articol prevede că, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanţa de judecată menționează că, scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului

vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În temeiul celor expuse mai sus, conform art. 80/1 din Codul penal, art. art. 384-389, 392-397 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

CONDAMNĂ:

Boaghe Andrei *****, născut la data de*****, IDNP *****, recunoscut vinovat prin Sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11.07.2024 de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, menținută în această parte prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 29.04.2025, i se stabilește, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod - pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei.

Se explică lui *Boaghe Andrei* ***** că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la achitarea amenzii stabilite, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se aplică față de *Boaghe Andrei* *****, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentinţă devine definitivă, apoi a o revoca.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**